

दानियलको पुस्तक - एक सय साठी

दानियेलको अन्तिम दर्शनको भविष्यवाणीसम्बन्धी महत्त्व: अन्तिम दिनहरूका लागि सत्यको अनावरण

Jeff Pippenger

2024-03-26

दर्शन अध्ययनमा दानियेललाई सनातन सुसमाचारको तीन-चरणीय प्रक्रियाद्वारा शोकका दिनहरूबाट पुनर्जीवित गरिएको व्यक्तिको रूपमा चिनाइएको छ। त्यसपछि गब्रिएलले दानियेललाई एघारौँ अध्यायको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास प्रदान गर्छन्, यसरी महान् हिदेकेल नदीको ज्योतिको इतिहासलाई पहिचान गराइन्छ।

“परमेश्वरको वचनको अझ धेरै नजिकबाट अध्ययन गर्नु आवश्यक छ। विशेषगरी दानियेल र प्रकाशले हाम्रो कार्यको इतिहासमा पहिले कहिल्यै नभएको जति ध्यान पाउनुपर्छ। रोमी शक्तिसम्बन्धी र पोपशाहीसम्बन्धी केही विषयहरूमा भन्नुपर्ने कुरा हामीकहाँ कम हुन सक्छ, तर परमेश्वरका आत्माको प्रेरणाअन्तर्गत अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरूले जे लेखेका छन्, त्यसतर्फ हामीले ध्यान आकृष्ट गराउनुपर्छ। पवित्र आत्माको भविष्यवाणी प्रदान गर्दा पनि, र चित्रित गरिएका घटनाहरूमा पनि, कुराहरूलाई यसरी रूप दिनुभएको छ कि मानवीय माध्यम दृष्टिबाट ओझेलमा रहोस्, ख्रीष्टमा लुकाइयोस्, र स्वर्गका प्रभु परमेश्वर तथा उहाँको व्यवस्थाको महिमा उच्च पारियोस्।”

“दानियेलको पुस्तक पढ। त्यहाँ चित्रित राज्यहरूको इतिहासलाई एक-एक बुँदामा स्मरण गर। राज्यपुरुषहरू, परिषद्हरू, शक्तिशाली सेनाहरूलाई हेर, र देख कि मानिसहरूको घमण्ड नम्र तुल्याउन र मानवीय महिमा धुलोमा मिलाउन परमेश्वरले कसरी कार्य गर्नुभयो। महान् केवल परमेश्वरलाई नै देखाइएको छ। अगमवक्ताको दर्शनमा उहाँ एक सामर्थी शासकलाई हटाउँदै र अर्कोलाई स्थापित गर्दै हुनुहुन्छ भनी देखिनुहुन्छ। उहाँ ब्रह्माण्डका सम्राटको रूपमा प्रकट हुनुभएको छ, आफ्नो अनन्त राज्य स्थापना गर्न लाग्नुभएको—दिनहरूका प्राचीन, जीवित परमेश्वर, सबै ज्ञानको स्रोत, वर्तमानका शासक, भविष्यका प्रकाशक। पढ र बुझ कि मानिस, जब उसले आफ्नो प्राण व्यर्थताप्रति उचाल्छ, कति दीन, कति दुर्बल, कति क्षणभंगुर, कति भ्रमशील, कति दोषी हुन्छ।”

“यशैयामार्फत पवित्र आत्माको हाम्रो ध्यानको प्रमुख विषयका रूपमा परमेश्वरतर्फ—जीवित परमेश्वरतर्फ—हामीलाई निर्देशित गर्नुहुन्छ; अर्थात् ख्रीष्टमा प्रकट हुनुभएको परमेश्वरतर्फ। ‘किनकि हाम्रो निम्ति एउटा बालक जन्मिएको छ, हाम्रो निम्ति एउटा पुत्र दिइएको छ; र शासन उहाँकै काँधमा हुनेछ; र उहाँको नाउँ अचम्मको, सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाइनेछ’ [Isaiah 9:6]।

“दानियेलले प्रत्यक्ष रूपमा परमेश्वरबाट प्राप्त गरेको ज्योति विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। उसले शिनारका महान् नदीहरू, उलाइ र हिदेकेलका किनारहरूमा देखेका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै नै घटिसक्नेछन्।” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

पवित्र आत्माको भविष्यवाणीको दिइएको सन्दर्भमा र दानियेलको अन्तिम दर्शनका “घटनाहरू”मा “विषयहरूलाई यसरी रूप दिनुभयो” कि पहिलो अध्याय (दस) ले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अनुभवलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी अन्तिम अध्याय (बाह्र) ले गर्दछ। हिदेकेल नदीको प्रकाश बनाउने ती तीन अध्यायहरूको विन्यास, जुन “विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो,” “सत्य”को तीन-चरणीय परिभाषा वहन गर्ने गरी अभिप्रेत गरिएको थियो। पहिलोले अन्तिमसँग सहमति जनाउँदा, र बीचकोले विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दा, हामीसँग हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरद्वारा निर्मित हिब्रू शब्द “सत्य”को संरचना मात्र होइन, तर हामी अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर पनि देख्छौं।

दानिएल अध्याय १० ले ती एक लाख चवालीस हजारलाई चिनाउँछ, जसले दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको “chazon” दर्शन र दुई हजार तीन सय वर्षको “mareh” दर्शन दुवैलाई बुझ्छन्। तिनीहरूले ती दुई दर्शन मात्र बुझ्दैनन्, तर तिनीहरूसँग “the appearance” को स्त्रीलिङ्गीय र कारणवाचक “marah” दर्शनद्वारा उत्पन्न हुने विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिने अनुभव पनि हुन्छ।

मन र आत्माका लागि, शरीरका लागि जस्तै, बल प्रयासद्वारा प्राप्त हुन्छ भन्ने कुरा परमेश्वरको व्यवस्था हो। विकास गराउने कुरा अभ्यास नै हो। यस व्यवस्थाले सामञ्जस्य राख्दै, परमेश्वरले आफ्नो वचनमा मानसिक तथा आत्मिक उन्नतिका साधनहरू प्रदान गर्नुभएको छ।

“मानिसहरूले यस जीवनका लागि वा आउने जीवनका लागि योग्य ठहरिन आवश्यक पर्ने सबै सिद्धान्तहरू बाइबलमा समाविष्ट छन्। अनि यी सिद्धान्तहरू सबैले बुझ्न सक्छन्। यसको शिक्षाको कदर गर्ने आत्मा भएको कुनै पनि व्यक्तिले बाइबलको एउटै खण्ड पढेर पनि त्यसबाट कुनै न कुनै सहायक विचार प्राप्त नगरी रहन सक्दैन। तर बाइबलको सबैभन्दा मूल्यवान शिक्षा छिटपुट वा असम्बद्ध अध्ययनद्वारा प्राप्त हुँदैन। यसको सत्यको महान् प्रणाली हतारो गर्ने वा लापरवाह पाठकले तुरुन्तै देख्ने गरी प्रस्तुत गरिएको छैन। यसका धेरै खजानाहरू सतहमुनि धेरै गहिराइमा रहेका छन्, र तिनलाई केवल परिश्रमी खोज र निरन्तर प्रयासद्वारा मात्र प्राप्त गर्न सकिन्छ। त्यो महान् समग्रता निर्माण गर्ने सत्यहरू ‘यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति’ खोजी गरी संकलन गर्नुपर्छ। यशैया २८:१०।”

“यसरी खोजी गरी एकसाथ ल्याइएपछि, तिनीहरू एकअर्कासित पूर्णतः मिलाइएका पाइनेछन्। प्रत्येक सुसमाचार अन्य सुसमाचारहरूको पूरक हो, प्रत्येक भविष्यवाणी अर्कोको व्याख्या हो, प्रत्येक सत्य कुनै अर्को सत्यको विकास हो। यहूदी व्यवस्थाका प्रतीकात्मक प्रकारहरू सुसमाचारद्वारा स्पष्ट पारिएका छन्। परमेश्वरको वचनको प्रत्येक सिद्धान्तको आफ्नै स्थान छ, प्रत्येक तथ्यको आफ्नै अभिप्राय छ। र यो सम्पूर्ण संरचनाले, आफ्नो योजना र कार्यान्वयन दुवैमा, आफ्नो लेखकको साक्षी दिन्छ। यस्तो संरचना अनन्त परमेश्वरको मन बाहेक अरू कुनै मनले न त परिकल्पना गर्न सक्थ्यो, न त निर्माण गर्न।”

विभिन्न अंशहरूको अनुसन्धान गर्दै र तिनको परस्पर सम्बन्धको अध्ययन गर्दा, मानव मस्तिष्कका उच्चतम क्षमताहरू तीव्र रूपमा सक्रिय हुन आह्वान गरिन्छ। यस्तो अध्ययनमा संलग्न हुने कसैले पनि मानसिक शक्ति विकास नगरी रहन सक्दैन।

“सत्यको खोजी गरी त्यसलाई एकसाथ समेट्नुमा मात्र बाइबल-अध्ययनको बौद्धिक मूल्य निहित छैन। प्रस्तुत गरिएका विषयहरूलाई ग्रहण गर्न आवश्यक पर्ने प्रयत्नमा पनि यसको मूल्य निहित छ। केवल सामान्य विषयवस्तुहरूमा मात्र व्यस्त रहने मन संकुचित र दुर्बल बन्छ। यदि यसलाई कहिल्यै महान् र दूरगामी सत्यहरू बुझ्नका लागि लगाइएन भने, केही समयपछि यसले विकास गर्ने शक्ति गुमाउँछ। यस प्रकारको पतनको विरुद्ध सुरक्षास्वरूप र विकासका निम्ति प्रेरणाका रूपमा, परमेश्वरको वचनको अध्ययनको तुलनामा अरू केही पनि हुन सक्दैन। बौद्धिक प्रशिक्षणको साधनका रूपमा, बाइबल कुनै पनि अन्य पुस्तकभन्दा, वा सबै अन्य पुस्तकहरूलाई एकत्रित गरेभन्दा पनि, अधिक प्रभावकारी छ। यसका विषयहरूको महानता, यसको अभिव्यक्तिहरूको गरिमामय सरलता, यसको रूपक-चित्रहरूको सौन्दर्यले विचारहरूलाई यस्तो प्रकारले सजीव र उच्च बनाउँछ, जस्तो अरू कुनै कुराले गर्न सक्दैन। प्रकाशनका विस्मयकारी सत्यहरूलाई ग्रहण गर्ने प्रयत्नले जति मानसिक शक्ति प्रदान गर्दछ, त्यति अरू कुनै अध्ययनले दिन सक्दैन। यसरी अनन्तका विचारहरूसँग सम्पर्कमा ल्याइएको मन अवश्य नै विस्तार पाउँछ र सुदृढ बन्छ।”

“आध्यात्मिक स्वभावको विकासमा बाइबलको शक्ति झन् अझ महान् छ। परमेश्वरसँग सहवासका लागि सृष्टि गरिएको मानिसले केवल त्यस्तो सहवासमै आफ्नो वास्तविक जीवन र विकास पाउन सक्छ। परमेश्वरमै आफ्नो सर्वोच्च आनन्द पाउनका लागि सृष्टि गरिएको उसले हृदयका आकांक्षाहरूलाई शान्त पार्न सक्ने, आत्माको भोक र तिर्खा तृप्त गर्न सक्ने कुरा अन्य कुनै पनि वस्तुमा पाउन सक्दैन। जसले निष्कपट र सिक्न इच्छुक आत्मासहित परमेश्वरको वचन अध्ययन गर्छ, त्यसका सत्यताहरूलाई बुझ्न खोज्दै, ऊ त्यसका कर्तासँग सम्पर्कमा ल्याइनेछ;

र, आफ्नै छनोटबाहेक, उसको विकासका सम्भावनाहरूमा कुनै सीमा छैन।”

“आफ्नो शैली र विषयवस्तुको व्यापक परासमा बाइबलमा हरेक बुद्धिलाई रुचि जगाउने र हरेक हृदयलाई स्पर्श गर्ने कुरा पाइन्छ। यसको पृष्ठहरूमा अत्यन्त प्राचीन इतिहास; जीवनसँग सबैभन्दा सत्यनिष्ठ जीवनी; राज्यको सञ्चालनका लागि, घरपरिवारको व्यवस्थापनका लागि शासनका सिद्धान्तहरू—यस्ता सिद्धान्तहरू पाइन्छन्, जसको बराबरी मानव बुद्धिले कहिल्यै गर्न सकेको छैन। यसमा अति गहन दर्शन, अति मधुर र अति उदात्त कविता, सबैभन्दा आवेगपूर्ण र सबैभन्दा मार्मिक अभिव्यक्ति समाविष्ट छन्। कुनै पनि मानव लेखकका रचनाहरूको मूल्यभन्दा बाइबलका लेखहरू अपरिमेय रूपमा उच्च छन्, यद्यपि तिनीहरूलाई यसरी मात्र विचार गर्दा पनि; तर जब तिनीहरूलाई त्यस महान् केन्द्रीय विचारसँगको सम्बन्धमा हेरिन्छ, तब तिनीहरूको क्षेत्र अनन्त रूपमा व्यापक र तिनीहरूको मूल्य अनन्त रूपमा महान् हुन्छ। यस विचारको प्रकाशमा हेर्दा, हरेक विषयले नयाँ महत्त्व प्राप्त गर्दछ। अत्यन्त सरल रूपमा व्यक्त गरिएका सत्यहरूभित्र पनि स्वर्गतुल्य उच्च र अनन्ततालाई समेट्ने सिद्धान्तहरू निहित छन्।”

“बाइबलको केन्द्रीय विषय, त्यो विषय जसको वरिपरि यस सम्पूर्ण पुस्तकका हरेक अन्य विषयहरू समूहीकृत छन्, उद्धारको योजना हो, अर्थात् मानव आत्मामा परमेश्वरको प्रतिरूपको पुनर्स्थापना। एदेनमा उच्चारित वाक्यमा आशाको पहिलो सङ्केतदेखि लिएर प्रकाशको पुस्तकको त्यस अन्तिम महिमामय प्रतिज्ञासम्म, ‘तिनीहरूले उहाँको मुख देखेछन्; र उहाँको नाउँ तिनीहरूको निधारमा हुनेछ’ (प्रकाश 22:4), बाइबलको हरेक पुस्तक र हरेक अंशको मूल भाव यही अद्भुत विषयको उद्घाटन हो,—मानवको उन्नयन,—परमेश्वरको त्यो शक्ति, ‘जसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा हामीलाई विजय दिनुहुन्छ।’ 1 Corinthians 15:57।” Education, 123–125.

अभी उद्धृत गरिएको उक्त खण्डमा यो पहिचान गराइएको छ कि, साहित्यको जुनसुकै दृष्टिकोणबाट विचार गर्दा पनि, बाइबल कुनै पनि मानव-निर्मित कृतिभन्दा अत्यन्तै श्रेष्ठ छ। सिस्टर ह्याइटले यसो भनिन्, “यसका पृष्ठहरूमा सबैभन्दा प्राचीन इतिहास पाइन्छ; जीवनसँग सबैभन्दा सत्यनिष्ठ जीवनी पाइन्छ; राज्यको नियन्त्रणका लागि, परिवारको व्यवस्थापनका लागि शासनका सिद्धान्तहरू पाइन्छन्—यस्ता सिद्धान्तहरू, जसको बराबरी मानव बुद्धिले कहिल्यै गर्न सकेको छैन। यसमा सबैभन्दा गहिरो दर्शन, सबैभन्दा मधुर र सबैभन्दा उदात्त कविता, सबैभन्दा आवेगपूर्ण र सबैभन्दा करुण रचना समाविष्ट छन्,” र “यस्तो संरचनाको परिकल्पना वा निर्माण अनन्तको मनबाहेक अन्य कुनै मनले गर्न सक्दैन।”

साहित्यको संरचना प्रदान गर्ने नियमहरूलाई पहिचान गराउने मानवताका सबै मान्य नियमहरूलाई बाइबलले अतिक्रमण गर्छ। औसत वा निम्नस्तरको साहित्यदेखि लिएर मानव साहित्यका उत्कृष्ट कृतिहरूसम्मको भिन्नतालाई पहिचान गराउने, मानवताका विश्वविद्यालयहरूमा प्रस्तुत गरिने सिद्धान्तहरू सबैलाई बाइबलले उछिन्छ। यसलाई ध्यानमा राख्दै, यो पहिचान गर्न योग्य छ कि सम्पूर्ण बाइबलको भविष्यवाणीमूलक साक्षीको चरमबिन्दु, महान् निष्कर्ष, दानिएलको अन्तिम दर्शनमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यही नै भविष्यवाणीमूलक साक्षीको शिखरशिला हो, र दानिएल अध्याय एघारको साक्षीको निकट पनि पुग्ने कुनै चरमबिन्दु मानव साहित्यमा छैन, जो पद १ बाट आरम्भ भई अध्याय बाह्र पद ४ सम्म निरन्तर रहन्छ।

प्रकाशको पुस्तकमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित भई अन्त्यमा पुग्छन्, र प्रकाशमा दानियेलको पुस्तकमा भएका उही भविष्यवाणीका रेखाहरू पुनः उठाइन्छन्; तर परस्पर सम्बन्धका दृष्टिले दानियेलको पुस्तक पहिलो उल्लेख हो, र प्रकाश अन्तिम। पहिलो उल्लेखमा सबै कुरा विद्यमान छन्, र सबै कुरा दानियेलको पुस्तकमा पनि विद्यमान छन्, अनि त्यस पुस्तकको चरमबिन्दु हिदेकेल नदीको किनारमा दिइएको दर्शन हो। त्यस दर्शनमा प्रतिनिधित्व गरिएका घटनाहरूको चरमबिन्दु चालीसौं पददेखि आरम्भ हुन्छ, र बाह्रौं अध्यायको चौथो पदमा पुस्तक छापबन्द नहोउज्जेल जारी रहन्छ। ती पदहरूले प्राचीनकालका पवित्र जनहरूद्वारा, सिस्टर ह्याइटलाई समेत समेटेर, कहिल्यै उच्चारित वा अभिलेखित गरिएका प्रत्येक भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यको महान् अन्तिम परिपूर्ण समापनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

अध्याय एघारमा त्यस निष्कर्षतर्फ पुर्‍याउने कुरा भनेको यस अध्यायभित्रका इतिहासहरू हुन्, जसले अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूको सही समझका लागि साक्षी प्रदान गर्छन्, जहाँ अहिले अजिङ्गर, जनावर र झूटा अगमवक्ताका त्रिविध शत्रुहरूले संसारलाई मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्तिर्तर्फ डोर्‍याइरहेका छन्। सिस्टर ह्वाइटले यस आन्तरिक सिद्धान्तलाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“हामीसँग गुमाउन समय छैन। संकटपूर्ण समयहरू हाम्रो सामु छन्। संसार युद्धको आत्माले उद्वेलित भएको छ। चाँडै नै भविष्यवाणीहरूमा उल्लेख गरिएका संकटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानियेलको एघारौँ अध्यायको भविष्यवाणी लगभग आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म पुगिसकेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै अंश फेरि दोहोरिनेछ। तीसौँ पदमा यस्तो एक शक्तिको विषयमा भनिएको छ, जसले ‘शोकित हुनेछ, र फर्केर पवित्र करारको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्नेछ; त्यस्तै उसले गर्नेछ; हो, ऊ फर्केर पवित्र करार त्याग्नेहरूसित समझदारी राख्नेछ। अनि सेनाहरू उसको पक्षमा उभिनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थान अपवित्र पार्नेछन्, र नित्य बलिदान हटाइदिनेछन्, र उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु स्थापित गर्नेछन्। अनि करारको विरुद्ध दुष्टतापूर्वक गर्नेहरूलाई उसले चापलुसीद्वारा भ्रष्ट पार्नेछ; तर आफ्ना परमेश्वरलाई चिन्ने मानिसहरू बलवान् हुनेछन्, र पराक्रमका काम गर्नेछन्। अनि मानिसहरूमध्ये बुझाइ भएका जनहरूले धेरैलाई शिक्षा दिनेछन्; तैपनि तिनीहरू धेरै दिनसम्म तरवारद्वारा, आगोद्वारा, बन्धुवाइद्वारा, र लुटद्वारा पतित हुनेछन्। अब जब तिनीहरू पतित हुनेछन्, तिनीहरूलाई थोरै सहायताले सहायता गरिनेछ; तर धेरै जना तिनीहरूसित चापलुसीका साथ मिल्नेछन्। अनि बुझाइ भएकाहरूमध्ये कतिपय पतित हुनेछन्, तिनीहरूलाई जाँच, तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न, र तिनीहरूलाई सेतो बनाउन, अन्तको समयसम्म: किनकि त्यो अझै नियुक्त गरिएको समयको लागि हो। अनि राजा आफ्नो इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उचाल्नेछ, र आफूलाई हरेक देवताभन्दा महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्ध अद्भुत कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नहुँदासम्म उन्नति गर्नेछ: किनकि जे ठहराइएको छ, त्यो पूरा हुनेछ।’ दानियेल 11:30-36।”

“यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दा घटनाहरू घट्नेछन्। हामी देख्छौँ कि परमेश्वरको भय आफ्नो सामु नराख्ने मानिसहरूको मनमाथि शैतानले चाँडै नियन्त्रण प्राप्त गरिरहेको छ। सबैले यस पुस्तकका अगमवाणीहरू पढ्नु र बुझ्नु, किनकि हामी अब भनिएको सङ्कटको समयमा प्रवेश गर्दैछौँ:

“‘अनि त्यस समयमा मीकाएल उठ्नेछन्, ती महान् अधिपति, जो तिम्रा जनताका सन्तानहरूको पक्षमा उभिन्छन्; र त्यहाँ यस्तो सङ्कटको समय हुनेछ, जस्तो राष्ट्र भएको समयदेखि त्यसै समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; र त्यस समयमा तिम्रा जनताको उद्धार हुनेछ, प्रत्येक जनाको जो पुस्तकमा लेखिएको भेटाइनेछ। अनि पृथ्वीको धूलोमा सुतिरहेका तिनीहरूमध्ये धेरै जना ब्युँझ्नेछन्, कोही अनन्त जीवनका निम्ति, र कोही लज्जा तथा अनन्त घृणाका निम्ति। अनि बुद्धिमानहरू आकाशमण्डलको चमकझँ चम्कनेछन्; र धेरैलाई धार्मिकतामा फर्काउनेहरू सदासर्वदा ताराहरूझैँ हुनेछन्। तर हे दानियल, तिम्री यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मोहर लगाऊ; धेरै जना यताउता दौड्नेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ।’ दानियल 12:1-4।” Manuscript Releases, number 13, 394.

यस अंशमा सिस्टर ह्वाइटले पहिले दानिएल अध्याय एघारलाई उल्लेख गर्छिन् र त्यसपछि “यस अगमवाणीको पूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै भाग फेरि दोहोरिनेछ” भन्ने सिद्धान्तलाई पहिचान गर्छिन्। त्यसपछि उनी सिधै पद तीसदेखि छत्तीससम्म उद्धृत गर्छिन् र त्यसपछिको कथनमा भन्छिन्, “यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दा दृश्यहरू घट्नेछन्।” पद तीसदेखि छत्तीससम्मलाई पहिचान गरी, ती पदहरूसँग मिल्दोजुल्दा दृश्यहरू घट्नेछन् भनी भनेपछि, उनी अध्याय बाह्रको पद एकमा माइकल उठ्ने समय, अर्थात् अनुग्रहको अवधि समाप्त हुने समयलाई, पहिचान गर्छिन्। यसो गर्दा, उनी ती सात पदलाई अलग गर्दै, तिनलाई माइकल उठ्नुभन्दा तुरन्त अधिको इतिहासमा राखिरहेकी छिन्।

हामीले एकभन्दा बढी पटक पद ३० देखि ३६ सम्मको इतिहास, र तिनीहरू कसरी दानिएल ११ का पद ४० देखि ४५ सँग समानान्तर छन् भन्ने विषयमा विचार गरिसकेका छौँ, र अब हामी अध्याय ११ का भविष्यसूचक इतिहासका अन्य

अवधिहरूको विचार आरम्भ गर्नेछौं, जुन ती अन्तिम छ पदहरूमा पुनः दोहोरिएका छन्। तथापि, त्यसो गर्नु अघि, हामी फेरि एक पटक पद ३० देखि ३६ को पद ४० देखि ४५ सँगको समानान्तरताको संक्षिप्त सार प्रस्तुत गर्नेछौं।

पद तीसले पगान रोमबाट पोपीय रोममा हुने संक्रमणलाई सूचित गर्दछ। त्यो संक्रमणकालीन इतिहास विभिन्न प्रकारका भविष्यसूचक खण्डहरूमा सम्बोधित गरिएको छ, जसले सन् ३३०, ५०८, ५३३ र ५३८ जस्ता मितिहरूलाई पहिचान गर्छन्। बाइबलीय भविष्यवाणीको चौथो राज्यबाट पाँचौँ राज्यतर्फ हुने संक्रमणमा अन्य भविष्यसूचक सूचकहरू पनि छन्, तर पद एकतीसमा पगान रोम पोपतन्त्रका पक्षमा खडा हुन्छ, जसलाई सन् ४९६ मा क्लोभिसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पदमा क्लोभिसद्वारा प्रारम्भमा प्रतिनिधित्व गरिएका पगान शक्तिहरूले सन् ५०८ सम्ममा पोपतन्त्रको उदयविरुद्धको कुनै पनि पगान प्रतिरोधलाई (दैनिक) हटाउने काम पूरा गर्छन्। त्यस समयका युद्धहरूले “बलको पवित्रस्थान” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको यस इतिहासको क्रममा रोम सहरमाथि विनाश ल्याउँछन्, र सन् ५३८ सम्ममा पगान शक्तिहरूले पोपतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गर्छन्, र त्यसपछि उनले अर्लियन्सको परिषद्मा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था पारित गर्छन्।

बत्तीसौँ पददेखि छत्तीसौँ पदसम्मले अन्धकार युगका एक हजार दुई सय साठी वर्षहरूमा परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूको विरुद्धमा त्यसपछि पापतन्त्रले चलाएको घातक युद्धलाई चिन्हित गर्छन्। अन्ततः छत्तीसौँ पदमा पापतन्त्र आफ्नो अन्त्यमा पुग्छ। चालीसौँ पदमा, रेगनले ख्रीष्टविरोधीसँग एक गोप्य गठबन्धन बनाए, जसले प्रोटेस्टेन्टवादको प्रतिरोध हटाइएर गएको समयलाई चिन्हित गर्‍यो, जसको प्रतिनिधित्व ५०८ वर्षले गरेको छ। रेगनको आर्थिक साधन र सैन्य शक्तिको प्रतिबद्धता ४९६ मा पापतन्त्रका पक्षमा उभिएका “हातहतियारहरू” द्वारा पूर्वछायाङ्कित गरिएको थियो। मूर्तिपूजक रोमको बलको पवित्रस्थानको विनाश, जसको प्रतिनिधित्व रोम सहरले गर्दछ, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको विनाशको पूर्वछाया हो, किनकि संविधान संयुक्त राज्य अमेरिकाका लागि बलको पवित्रस्थान हो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, ५३८ वर्षले प्रतिनिधित्व गरेझैं, पापतन्त्र फेरि एक पटक पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गरिनेछ।

त्यसपछि परमेश्वरका विश्वासीहरूविरुद्ध डार्क एजेसको समयमा ५३८ देखि १७९८ सम्म जस्तै घातक पोपीय सतावटको अन्तिम अवधि आरम्भ हुनेछ। यसले मानव अनुग्रह-अवधिको अन्त्यतर्फ डोर्‍याउनेछ, जब माइकल उठ्नुहुन्छ, जसको प्रतीक १७९८ द्वारा जनाइएको छ, जब बाह्र सय साठी वर्षसम्म फस्टाएको पोपसत्ताले प्राणघातक घाउको प्रकोप प्राप्त गर्‍यो।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“एक अवसरमा, जब म न्यूयोर्क सहरमा थिएँ, रातको समयमा मलाई स्वर्गतर्फ तलामाथि तला उठ्दै गरेका भवनहरू हेर्न बोलाइयो। यी भवनहरू अग्निरोधी भएको प्रत्याभूति दिइएको थियो, र ती आफ्ना मालिकहरू र निर्माणकर्ताहरूको महिमा गर्नका लागि निर्माण गरिएका थिए। यी भवनहरू अझ उच्च र अझ उच्च उठ्दै गए, र तिनमा सबैभन्दा महँगो सामग्री प्रयोग गरिएको थियो। यी भवनहरूका स्वामीहरूले आफूलाई यो सोधिरहेका थिएनन्: ‘हामी परमेश्वरलाई कसरी उत्तमतम रीतिले महिमा दिन सक्छौं?’ प्रभु तिनीहरूको विचारमा हुनुहुन्थ्यो।”

“मैले सोचें: ‘हाय, यदि यस प्रकार आफ्ना साधनहरू लगानी गर्नेहरूले आफ्नो मार्ग परमेश्वरले जसरी देख्नुहुन्छ, त्यसरी देख्न सक्थे! तिनीहरूले भव्य भवनहरू थुपारिरहेका छन्, तर ब्रह्माण्डका शासकको दृष्टिमा तिनीहरूको योजना र युक्ति कति मूर्खतापूर्ण छ। तिनीहरूले हृदय र मनका सम्पूर्ण शक्तिसहित कसरी परमेश्वरको महिमा गर्न सकिन्छ भनी अध्ययन गरिरहेका छैनन्। तिनीहरूले यसलाई—मानिसको पहिलो कर्तव्यलाई—आँखाबाट हराइसकेका छन्।”

“जब यी अग्ला भवनहरू निर्माण हुँदै गए, तिनका मालिकहरू महत्वाकाङ्क्षी घमण्डसहित आनन्दित भए कि तिनीहरूसँग आत्मसन्तुष्टि पूरा गर्न र आफ्ना छिमेकीहरूको ईर्ष्या उक्साउन प्रयोग गर्ने धन थियो। तिनीहरूले यसरी लगानी गरेको धनको ठूलो अंश अत्याचारद्वारा, गरिबहरूलाई च्यापेर निचोरेर प्राप्त गरिएको थियो।

तिनीहरूले बिसिए कि स्वर्गमा हरेक व्यापारिक लेनदेनको लेखा राखिन्छ; हरेक अन्यायपूर्ण सम्झौता, हरेक छलपूर्ण कार्य, त्यहाँ अभिलेखित छ। त्यो समय आउँदैछ जब मानिसहरू आफ्ना छल र उद्धततामा यस्तो बिन्दुसम्म पुग्नेछन्, जसलाई पार गर्न प्रभुले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुहुनेछैन, र तिनीहरूले सिक्नेछन् कि यहीवाको सहनशीलताको पनि एक सीमा छ।”

“त्यसपछि मेरो सामु जुन दृश्य आयो, त्यो आगलागीको भयावह सूचना थियो। मानिसहरूले ती अग्ला र कथित रूपमा अग्निरोधक भवनहरूतर्फ हेरेर भने: ‘यी पूर्णतः सुरक्षित छन्।’ तर ती भवनहरू मानौं तारकोले बनेका हुन् झैं भस्म भए। विनाशलाई रोक्न अग्निनिवारक यन्त्रहरूले केही गर्न सकेनन्। दमकलकर्मीहरू ती यन्त्रहरू सञ्चालन गर्न असमर्थ भए।”

“मलाई यो शिक्षा दिइएको छ कि जब प्रभुको समय आउँछ, यदि घमण्डी र महत्वाकाङ्क्षी मानिसहरूको हृदयमा कुनै परिवर्तन भएको नहुने हो भने, मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् कि उद्धार गर्न शक्तिशाली रहेको हात नाश गर्न पनि शक्तिशाली हुनेछ। परमेश्वरको हातलाई रोकिराख्न सक्ने कुनै पनि सांसारिक शक्ति छैन। उहाँको व्यवस्थाप्रति गरिएको उपेक्षा र आफ्नै स्वार्थी महत्वाकाङ्क्षाका कारण मानिसहरूमाथि प्रतिफल पठाउन परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको समय आउँदा, भवनहरूको निर्माणमा त्यस्तो कुनै सामग्री प्रयोग गर्न सकिँदैन, जसले तिनीहरूलाई विनाशबाट जोगाउन सकोस्।”

“शिक्षकहरू र राज्यपुरुषहरूका बीचमा समेत वर्तमान समाजको अवस्थाको आधारभूत कारणहरू बुझ्नेहरू धेरै छैनन्। शासनको लगाम सम्हाल्नेहरू नैतिक भ्रष्टता, दरिद्रता, कङ्गालीपन, र बढ्दो अपराधको समस्याको समाधान गर्न सक्षम छैनन्। उनीहरू व्यर्थमै व्यापारिक क्रियाकलापहरूलाई अझ सुरक्षित आधारमा स्थापित गर्न संघर्षरत छन्। यदि मानिसहरूले परमेश्वरको वचनको शिक्षाप्रति अझ बढी ध्यान दिएका भए, तिनीहरूले आफूलाई अन्योलमा पार्ने समस्याहरूको समाधान भेट्नुपर्ने थिए।”

“धर्मशास्त्रहरूले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा ठीक अधिको संसारको अवस्थाको वर्णन गर्दछन्। लुटपाट र जबर्जस्ती असुलीबाट ठूलो धनसम्पत्ति थुपारिरहेका मानिसहरूका विषयमा यसरी लेखिएको छ: ‘तिमीहरूले अन्तिम दिनहरूका लागि धन थुपारेका छौ। हेर, तिमीहरूले छलद्वारा रोकी राखेको, तिमीहरूका खेत काट्ने मजदूरहरूको ज्याला कराइरहेको छ; र बाली काट्नेहरूका पुकारहरू प्रभु सबाओथका कानमा पुगेका छन्। तिमीहरूले पृथ्वीमा सुखविलासमा जीवन बितायौ, र उच्छृङ्खल भयौ; वधको दिनमा जस्तै तिमीहरूले आफ्ना हृदयहरू मोटा पारेका छौ। तिमीहरूले धर्मिलाई दोषी ठहराई मारेका छौ; र उसले तिमीहरूको विरोध गर्दै।’ याकूब 5:3-6।”

“तर समयका छिट्टै पूरा हुँदै गइरहेका चिन्हहरूले दिएका चेतावनीहरूलाई कसले पढ्छ? सांसारिक मानिसहरूमा कस्तो प्रभाव पर्छ? तिनीहरूको मनोवृत्तिमा कस्तो परिवर्तन देखिन्छ? नोआहको युगका बासिन्दाहरूको मनोवृत्तिमा जे देखिएको थियो, त्यसभन्दा बढी होइन। सांसारिक कारोबार र सुखविलासमा डुबेका ती प्रलयपूर्वकालीन मानिसहरूले ‘जलप्रलय आएर तिनीहरू सबैलाई बगाएर नलागेसम्म केही थाहा पाएनन्।’ मत्ती 24:39। तिनीहरूले स्वर्गबाट पठाइएका चेतावनीहरू पाए, तर तिनीहरूले सुन्न इन्कार गरे। अनि आज पनि, परमेश्वरको चेतावनीको स्वरप्रति पूर्णतः उदासीन रहँदै, संसार अनन्त विनाशतर्फ हतारिँदै गएको छ।”

“संसार युद्धको आत्माद्वारा उद्वेलित भएको छ। दानियलको एघारौं अध्यायको भविष्यवाणी आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिको नजिकै पुगेको छ। चाँडै नै भविष्यवाणीहरूमा उल्लिखित संकटकालका दृश्यहरू घटित हुनेछन्।” Testimonies, volume 9, 12-14.